

20. מעד

פ. סבר

[illegible]

השחקנים המדוברים ומקצתם הנשים
יש להן מסק, אם נחנך לצפות כמו אנו, את
העם ממשיכיהם והבנתה מסורה דור לדור.
היא לא נבגלה את שותפותה בלילות עם שחקן
וגם וריא, וחתה בלבושיותה המבוגרת
בבגד החדש והמזרחי. ועד, או, יש לה מסק
והערך בינה לבין ילדו יצאנו למסרת ציפיה
הנכונה, הבורה בראיה ויהיה לא חתונה.

נקודות המוצא החברתיות, ועד אז יש לי ספק
הסער בינו לבין יפאן ייעצר למות גופו
תושבי. המור הזה נראה היה ללא תחילת

יהיה אשר יהיה, כל הווית הישראלית של
ההסיפור רק מתחילה להתפתח, כאשר המחלוקת
ממשיכה לדברי רייגן מתגלגלת בכדור שלג. הנזק
לישראל בקונגרס ובקרב הציבור כבר לא איננו

בינים לבין יפא

[illegible]

לא בנייה, אלא תחילה השקעה, ויש להקדיש את חשבונות הבנקים לפרויקט. יש להעביר את המימון לפרויקט, לא להחזיק אותו בלתי פעיל. יש להעביר את המימון לפרויקט, לא להחזיק אותו בלתי פעיל. יש להעביר את המימון לפרויקט, לא להחזיק אותו בלתי פעיל.

האשם תמיד

[illegible]

שמד. קרע אידוה ציד חיה להמין לשיח
ת ראש טכיס (מזעז העובים) הפלזוויה
סיניס חרדי שכו אלה מגלים שם את
עיונים לרע אידות. בישא לא יבול
פרז קמקת מרזו כן קמקתה כובשים קרם
לא את הפלזוויה חרדי. בישא שני תעדים
שכ המעלה וזו "המחל"ה

[illegible]

החוק, שלוש הקריאות עד סוף 1946, כדי שיוכל
לפתוח בשירותים כבר בתחילת השנה הבאה.
הבוח החדש המעבד קטט את הערוץ השני וה-
החמישי, וכעבור חודשים, נראה כי גם המסע
יאלץ לחים ירים.

החוק, שלוש הקריאות עד סוף 1946, כדי שיוכל
לפתוח בשירותים כבר בתחילת השנה הבאה.
הבוח החדש המעבד קטט את הערוץ השני וה-
החמישי, וכעבור חודשים, נראה כי גם המסע
יאלץ לחים ירים.

[illegible]

למיש, פיקה, גאה, חדר רוח חדשה, כותב הסופר
בוריס גאס על שריחחוק של ברית המועצות, אדוארד
שווארצנאדזה. פרובינציאלי, אכזרי, עושה דברים של
האדונים האמיתיים במוסקבה, משיבה על כך
סושלאנה (אליליבה) סטאלין • קווים לדמותו

[illegible]

חצי־יובלה של המולדת הסובייטית

[illegible]

יחסו של שווארצנאדור ליהודים, לדעת גאס — קורקטי, ואין רבותא בכך, שכן הוא בן גרזיה שורשי, ויחסם של הגרזונים ליהודים טובלני מאו ומתמיד. הם משתבחים בכך — ולא בלי צדק — כי בארצם לא הייתה אנטישמיות ולא היו מטרונות מזלם.

מאמרו של מוסלמאנא אליילייבה, המוכתר בשם "איר עקשי מיניסטר", שנכתב, כאמור, בתחום של פדגוגיה, מציג את גאס, אנו ובני החלוק על העובדות שבמבאי האחרון, אלא לחאזיר כאור שונא. הבדל המהימשה שנייהם מתמקד בעיקר בתחום הערכות אשיותיו של שווארדנארה, וכיטורו בימים רבייהוהבחינים בעור אשר סיפורו של גאס נכחל כל רומחתיטורטור מעלה על גאס את מלחמותו העקבשה של שווארדנארה בעקבותיה המוסרניים של התחברת הגרודני, דרי סיפורת של אליילייבה גרש רבירי לחלול כלפיה.

השיחות הדיפלומטיות בכירה־מ' כותבת: אליליזיה, בהוא תחום השמור למיזמים מאוד, כפי שהיה הנאצי, שביגורם מתמנים בדרך־כלל וסיום או אוקראינים, לעולם לא יהיה, גרוזיני או ארמני. הצעירים היהודיים שנפל בחלקם להתגבר בנחישות המיוחדים המכשירים ויזלומאטיים, אינם יכולים לשנות אפילו כפקידים וטרנס כשריגוריים. אולם הסובייטיות אין הם נחשבים מהימנים דיים. אולם

אדוואד שוורדנאדזה — אלף מרצוים

בתקופה זו — טוענת אליזביטה — חשבו שהאדריאטורה לא חקיקו, מהירות תפישת האספקאות לבו. (ייתכן גם כמסגרים או חזה סוסטלנה אליזביטה, במידע או חזה מודע, העלימה את היצירות, שכן שהאדריאטורה וולם על עמד בראש הקנבס, בגרזיה או ראש הדמוי. שהוא משרד הפנים, והפוזיציה שלו שנות לחלוטין, ותמוה כי חתו של סטאין

מקורו. וכן נראה שיש להבין את המילה "מקורו" כמקורו של המילה "מקורו" וכן נראה שיש להבין את המילה "מקורו" כמקורו של המילה "מקורו".

למעלה הגרלות של אנדריי גרומיק מסתתרת אלילוייכת, בכך שהשליט האמיתי, מיכאל ובראצוב, החליט להיות כעצמו שרדחון של צדו, ואילו נושא התואר הרשמי אינו אלא אנטוניט נטול ערך, שמקפידו רק לתתה כראון לקרא כרוב עמל ויוע נאומים שנכתבו למען ידי מומחים לרבר, ותו לא.

[illegible][illegible]

הבידוק של המהפכה

שבוע שעבר, בגיל 96, הלך לעולמו אחרון מנהיגים של הבולשביקים. ויאצ'סלב מיכאילוביץ' זולוטוב, מי שנטל חלק פעיל במהפכת אוקטובר, מי שהשפיע על המאורעות של המאה ה-20 זמן רב יותר מאשר כל אדם אחר — לא נקבר בחומת הקרמלין. העולם יזכור אותו בגלל חוזה ריבנטרופ-זולוטוב ובזכות „בסבוק מזולוטוב“

אחת הישחות נשמעה לפתע אזהרת-אוויר וכל העיתונאים ירדו למקלט שבמתחם. הקצלה. אך כאן הפחד היטל לתשומת שגגה. כי במחדר למעשה, "ומוזות יושב" אותו ממלך, כאשר העיר סטראקאוס יבש, "אך מרדע נאן יושבים במקלט ופצצותיו של נפולטון עליה".

בקיבוץ של מלוטוב ברלין סימן את רומיוס
ההיבית והסביבית-נרמולת. במרץ 1941
ביצע עמק שני פרסונל, שנערך לשמן
במריטות: תאקס וזאק עמק את קומס
מלוטוב כארץ המושלל. אך קצת מה חיש
כאשר ישרא הממשלה של קמק מזה הדיש
מלוטוב לא את סטאלין, בשיור של סטאלין
בשורת המלחמה. והיה, לפי, עותו

שחיטתו את המהפכה הכולשניכית ב-1917. בראש מהפכת "פברואר", 1917, כאשר הוא המנהל הכולשניכית, "פברואר" הוא יושב ראש ההנהלה הכולשניכית. כאשר מטאלין, בן 11 שנים, חוזר מגלותו בסביר, ד. ל. מולוטוב את תפקיד העורך, אז נקשר לטל ולא נפרד עד מות ישיהו. מולוטוב נשאר בלסטאלין, לעתים מחזר דבקות, לעתים נשאר מחוץ, מטאלין לא הסיר מחותנו ממנו, אולי עומם שמולוטוב לא היה אלא ביוקרנט של המהפכה, מבצע אפוד אך יריקון של הוורודות. מעולם לא סיכו וגם לא התחבטו לסכן את מחזו הבכיר של מטאלין.

[illegible][illegible]

משיט" בנריה"ל. שמלא תפקיד חשוב ביותר בקמת קשר עם מדינות אחרות במערב. באשר להורדת של מלוטס, מלריה ו"משצוריה" לוחמת מתכננת בכותב עצמה, נמנעת – פעילי הורע. אנשים שהיה להן מלוטס מקרוב ומידיעם. אנשים בכלל היו מישור, שאדם מסוג זה צנח בקוה זה היה חידו הורע ודעה זו חיה – היו היתה לו אשתי שלימה, ובכל זאת כאשר – הורע הורדה הורע שלימה יד הבור ורבים מהורע נצטור ונרצח – השלים מלוטס כל מהאה עם מעצרה של אשה, הורע להרמנע מהצנעה על מעצרה ולפי דעתו הורע, הורע, גם כך עורר את חמתו של סטאלין, אה היתה אה סביבה, שמטאלין סטאלין אתו מכותה של הורע, גם כן הורע זה יורדה של הורע האמאניסליסטיסטי, בימי ויעות טהלי, אהלה ומוססאד וימי ייסר אה"ל, 1945, זה ימי המעבר של המחמה הורע כאשר הורע המוקבל במערב ייסר ייסר, זה שנהה בלא"ל על כל הורעה שהורע נצטור ונרצח.

הוא הוזמן לתפקיד שר החוץ רק לאחר מותו של סטאלין ב־1953. אומרים כי רק אז נדע לו שאשתו נותרה בחיים ומחזקת אישם במחנה עבודה. הולרטיכיוו תחילת ההיענות לבקשתו של מלוטוב לשחררה ממעצרו. יוש'סל'ב'כשה הוכחא לשיטכשו ל' כלב'ט' נ'יה — ראש הק.ג.ב. — ושם נמסרה לידיי של מלוטוב. חר'ס'צ'ב מעדי, כי היתה לו גנישה נרגשת, כנראה, אפילו למלוטוב היה מסוגל להתרגש.

ההנהגה הוותיקה, שמלוטוב נמנה עמה, נקלעה עד מהרה לסכסוך עם חרושצ'וב וידיה ימיה על התחתונה. מלוטוב והבריו הורחו מן ההנהגה ב־1957, אך חרושצ'וב נהג בהם בחסד. הם לא נעצרו ולא הוצאו להורג. מלוטוב ואחיו זכר בתפקיד ריפולומטי וטור – שגורר במנגוליה ולאחר־מכן נציג בריה"מ ליד עזרת האו"ם לאגרידת אטומית בוינה. הם מפקדונו וזה

הגיע לסימונו מ־1961. כאשר מלוטבו וחבריו הורחו ונעיתו מכל תפקידיהם ואף הוציאו משירות הממלגה. עד מורה מקץ שלוש שנים, הצטרפו אליהם גם מריחם, ניקיטו חרושצ'וב ויש האומרים, גם שלטי בריה"מ באותם ימים. לראייתו ברויניב התעצמו בשניהם בכך שלשניהם ניתנה רידיה באותו תעצמו כממוסכה. וכשיו שניהם שובנים זה קצרתה זה וזו אינה שמועה אלא עורבה מלוטבו נקבר במסוע שעבר בתי' קהרובו נגודו ייצ'ק' במסוע ושם נקבר גם

דבקות מוחלטת בסטאלין. גם מתוך פחד

אולם בקרבותיו הפתלתול של המולוטוב, אולי המופלג ביותר אי שבו אל תהיה כשנתו, התרומות שבה ולקחת מסיגית, מכובד, בראשית שנות ה־80 נמסקהב שטורות. מולוטוב נהנה בקרבותיו ממשמש מעין "עוֹר תרנים" של בראשית, שהיה, המכשירים מאד את נסיונו ואף דעתו, של מצרית של התנהגות סובייטית באותם ימים. אף הנה כי דלוק את הסברה: שהם נקראו "צוותי של מולוטוב אביר שלחממה" – מוצעות אלו מעולם אי כונו לחממה, שם אי קיבלו אישור עקרי כאשר ב־1948, שם אלו ולתור ה־44, הם מולוטוב לחיבטיסטי, ולקחת, כולל תשקורת סובייטית, פדסמ, כי אף חוזר לשלוח המפלגה המוניטסי.

[illegible]

מישאלתו זו לא התמלאה. כשבוע שעבר
נסתלק. — בגיל 96, כאמור אחרון המנהיגים

ל-הנולשביקים שגטל חלק מעיר כמחמכת
קטובר ואשר ליוח וגם השמיני על המאורעות
ל-המאח ה-20 זמן רב יותר מאשר כל אדם אחר
עולם

התורשצות) לא בזומת הקמליה בקירבת כלל
המחנות מטאליה.

כשנים שלאוה הרהות המסית היה מולוסוב
בביתו לאקים ככלי התקשורת הסובייטים
לא ראו מקום מעט בקירבת מקום מנוחה
ספסע אמת אירעה תקרית כאשר צעירים
שבים יחד אורו ואחד מהם קרא לעומתו —

פרנסה

ורשעיו, סטאלין כמעט תזמנט, התבדח:
 "ביתו התאושש רק מקץ שבועיים, כאשר סוף
 סוף שירי, כדוה נאום לעם הסובייטי, שהרע-
 יות הלבבות, בנצילות האנשים, החמט, שלח
 יתה כמות בדרי' סטאלין לא למיכיל ולא לאת-
 יתה. אלא, ואתוהי' ידו' יקירי' — כי פלו
 סטאלין לשומעו.
 היה זה מילוטו, אשר בעיצומו של המלחמה
 (הוא היה אז בן 45) — וזוהי' הסיבה, אשר

1 וְרָקַם הַמִּינִיגָה שֶׁבַעֲקֹר חֲרִישִׁים מִסֵּפֶר
אֶל לַחֲתִיתֵי הַחוּחַ עִם גְּרִינִיחָה. כִּי כֹאן הַמִּקְוֶה
לְמִשְׁכֹּר עַל תְּחִיבֵי הַמִּרְכֹּסֹת, שֶׁהָיוּ לִשְׁבוּי
אֶרֶץ מִכָּל מָקוֹם בְּרוּחַ, כִּי לְיוֹסֵפִת הַהִדְרָה
וְהַאֲבָקָה לְמַעַן הָיִיתָ אִשְׁתִּי-מִשְׁתַּחֲוִיתִי, וְדֹא
הָיָה הָאִישׁ הַמְּתָאִים לְחֹלֹם עַל הַחוּחַ עִם
מִנִּיחַת מַלְאָכָה, שֶׁחָתַם עָלָיו, הָיָה הָאִישׁ אֶשֶׁר
בְּפֶתַח הַחוּחַ עִם הַלְּחִיבֵי הַחוּחֹת, כֵּעֵת
שֶׁבָּרַח, וְהָאֵל יִגְדֵל מִשְׁאֲלֹתָיו קִשְׁוֹת,
וְיִשְׁלַח מַלְאָכָה לְעֵינָיו וְיִשְׁלַח מַלְאָכָה

